

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ ศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การออกเสียงภาษาอังกฤษ และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบที แบบกลุ่มไม่อิสระ (Dependent Sample t-test)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามแล้วนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยจัดเนื้อหาเป็นหมวดหมู่ จัดลำดับข้อมูล แล้วนำเสนอข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ สรุปได้ดังตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ผลคะแนนของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ

คนที่	ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)	ทดสอบหลังเรียน (post-test) (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)
1	27	38
2	26	36
3	28	38
4	27	38
5	25	38
6	25	35
7	32	35
8	34	36
9	25	32
10	28	34
11	17	29
12	22	33
13	23	39
14	30	30
15	14	24
16	22	37
17	27	35
18	19	32
19	19	28
20	25	31
21	22	34
22	26	37
23	25	29

คนที่	ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)	ทดสอบหลังเรียน (post-test) (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)
24	28	39
25	25	35
26	32	37
27	30	35
28	34	37
29	34	38
30	36	38
31	27	37
32	25	38
33	38	39
34	33	37
35	36	38
$\bar{X}$	27.03	35.03
S.D.	5.57	3.65

ตารางที่ 4.1 แสดงผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกส์ทอักษรรภาษาอังกฤษ จากแบบทดสอบชุดเดียวกัน จำนวน 40 ข้อที่ผ่านการประเมินค่าความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว จากผลการทดสอบพบว่าหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกส์ทอักษรรภาษาอังกฤษ นักศึกษามีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน 35.03 ($\bar{X}=35.03$) และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน 27.03. ($\bar{X} = 27.03$.) แสดงว่าการเรียนโดยใช้แบบฝึกส์ทอักษรรภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักศึกษา ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ วิเคราะห์โดยใช้สถิติการทดสอบที แบบกลุ่มไม่อิสระ (Dependent Sample t-test) สรุปผลดังแสดงในตาราง 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	35	27.03	5.57	10.943	.000* *
หลังเรียน	35	35.03	3.65		

.000 * * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ โดยใช้สถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สรุปผลดังตาราง 4.3 และ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	คิดเป็นร้อยละ
ชาย	7	20.0
หญิง	28	80.0
รวม	35	100.0

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามความพึงพอใจเกินครึ่งเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 80.0) และเพศชาย (ร้อยละ 20.0) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่มีต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	n	Min.	Max.	Mean	S.D.
1) ด้านอาจารย์ผู้สอน					
1. อาจารย์ชี้แจงกิจกรรมการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษให้นักศึกษาเข้าใจอย่างชัดเจน	35	3	5	4.14	.60
2. อาจารย์ให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักศึกษาในการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษอย่างทั่วถึง	35	2	5	4.20	.79
3. อาจารย์ใช้เทคนิคที่หลากหลายในการกระตุ้นให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ	35	2	5	4.20	.79
4. อาจารย์มีความรู้ในเรื่องการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี และเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามได้อย่างเต็มที่	35	3	5	4.43	.69
5. อาจารย์สามารถสอนนักศึกษาให้เรียนรู้และปฏิบัติในการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข	35	3	5	4.23	.73
รวม	35	2.80	5.00	4.24	.56
2) ด้านเนื้อหา					
6. เนื้อหามีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษา	35	3	5	4.03	.66
7. มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปสู่ยากทำให้นักศึกษาเข้าใจบทเรียนง่ายขึ้น	35	3	5	4.29	.71
รวม	35	3.00	5.00	4.15	.56
3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน					
8. กิจกรรมการออกเสียงภาษาอังกฤษจากแบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ น่าสนใจ น่าเรียนรู้ ทำให้นักศึกษาฝึกออกเสียงได้อย่างสนุกสนานและไม่เบื่อหน่าย	35	2	5	4.23	.77
9. นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกันอย่างเต็มที่และทั่วถึง	35	3	5	4.20	.75
10. นักศึกษาได้ใช้เทคนิคต่างๆในการฝึกทักษะการออกเสียงด้วยการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น แสดงบทบาทสมมติ หรือ ปฏิบัติจริง	35	3	5	4.26	.81

11. นักศึกษาสามารถนำกิจกรรมที่ใช้ในห้องเรียนไปฝึกฝนได้ด้วยตนเอง	35	2	5	4.00	.97
รวม	35	2.75	5.00	4.17	.67
รายการประเมิน	n	Min.	Max.	Mean	S.D.
4) ด้านแบบฝึกทักษะการออกเสียง					
12. แบบฝึกทักษะการออกเสียงเหมาะสมกับความสนใจ ความถนัดและความสามารถ เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา	35	3	5	4.37	.54
13. แบบฝึกทักษะการออกเสียงมีขั้นตอนหรือกระบวนการที่กระตุ้นให้นักศึกษาเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	35	3	5	4.20	.71
14. แบบฝึกทักษะการออกเสียงช่วยให้นักศึกษามีความรู้และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	35	3	5	4.34	.72
รวม	35	3.00	5.00	4.30	.55
5) ด้านทักษะการออกเสียง					
15. การออกเสียงสระ (vowels)	35	3	5	4.20	.67
16. การออกเสียงพยัญชนะ (consonants)	35	3	5	4.34	.80
17. การออกเสียงหนักเบาในระดับคำ (word stress)	35	2	5	4.06	.90
18. การโยงเสียง (linking)	35	2	5	4.23	.87
รวม	35	3.00	5.00	4.20	.68
รวมทั้งหมด 5 ด้าน	35	3.11	4.89	4.2	.54

จากตารางที่ 4.4 นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.2$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจด้านแบบฝึกทักษะการออกเสียงมากที่สุด ($\bar{X} = 4.30$) รองลงมาคือด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.24$) ด้านทักษะการออกเสียง ($\bar{X} = 4.20$) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.17$) และด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.15$) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา จากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามโดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา จัดเป็นหมวดหมู่ แล้วนำเสนอข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากข้อคำถามตอนที่ 3 ของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาทักษะการออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษ โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา จัดเป็นหมวดหมู่ แล้วนำเสนอข้อมูล ดังนี้ 1) นักศึกษาได้นำความรู้เหล่านี้ไปใช้ประโยชน์ 2) นักศึกษาสามารถนำความรู้จากการเรียนการออกเสียง

ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกสัทอักษรภาษาอังกฤษไปประยุกต์ใช้ได้กับวิชาอื่นๆ 3) ได้นำความรู้ไปฝึกออกเสียงด้วยตนเอง 4) นักศึกษาอยากให้อาจารย์อีกเพราะจะได้ฝึกฝนการออกเสียงอีก และ 5) จากการเรียนทำให้นักศึกษาออกเสียงและพูดกับชาวต่างชาติได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะชาวต่างชาติเข้าใจสิ่งที่นักศึกษาพูดมากขึ้น

